

vidt den inspektionsvirksomhed, som ombudsmandsinstitutionen allerede udøver, kan udvides således, at ombudsmanden foretager systematisk inspektion af samtlige kriminalforsorgens anstalter.

Ombudsmanden udøver allerede i vidt omfang kontrol med fængslerne, dels via inspektioner, dels ved behandling af enkeltsager.

Ved inspektioner i fængsler har ombudsmanden i første række undersøgt, om de ofte omfattende og detaljerede regler om de indsattes rettigheder efterleves i praksis. Derudover har ombudsmanden bedømt, om de rent fysiske rammer for de indsattes ophold har været acceptable ud fra mere almenmenneskelige og humanitære synspunkter.

En udvidelse og systematisering af ombudsmandens inspektioner over for kriminalforsorgens anstalter vil således ligge i forlængelse af ombudsmandens hidtidige virksomhed.

Systematisk inspektion er imidlertid ressourcekrævende. Som det fremgår af de statistiske oplysninger, har antallet af inspektioner været svingende. Det hænger sammen med, at andre opgaver, især klagebehandlingen, i perioder har måttet prioriteres højere end inspektionerne.

Forudsætningen for, at ombudsmandsinstitutionen kan udføre systematisk inspektionsvirksomhed over for kriminalforsorgens anstalter, er derfor, at der tilføres institutionen så mange yderligere ressourcer, at de øvrige opgaver kan udføres på forsvarlig måde.

Som følge af intensiveringen af ombudsmandens inspektion af fængsler foreslås retsplejelovens § 779 om det tilsyn, som medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation og amtsrådene fører med arresthusene, ophævet.

3°. Realiseringen af disse nye opgaver.

Realiseringen af disse nye opgaver vedrørende handicappede og fængsler er ikke særligt fremhævet i lovforslaget. De er omfattet af lovforslagets § 18 om inspektioner.

3. Administrative og økonomiske konsekvenser.

a) Ressourcebehov.

En række af de foreslåede lovændringer må forventes ikke at få nævneværdige konsekvenser for ombudsmandsinstitutionens personalebehov. Det gælder bl.a. præciseringen af ombudsmandens kompetence over for domstolslignende nævn og over for den private sektor.

Tre af de foreslåede ændringer må forventes at få følgerikninger for omfanget af arbejdsopgaverne og for institutionens indretning. Det gælder forslagene

om ændring af kompetencen i forhold til kommunerne, om den intensiverede indsats til fremme af ligebehandling og ligestilling af handicappede og om de mere systematiske inspektioner af fængsler.

Ophævelsen af den nugældende begrænsning i § 4, stk. 2, af kompetencen over for kommunerne må formodes at ville øge sagsantallet. Det er vanskeligt at sætte præcist tal på forøgelsen.

Stigningen vil med sikkerhed kunne forventes at overstige det antal sager, som for øjeblikket afvises med udtrykkelig henvisning til § 4, stk. 2. Dette beror på, at en række sager for øjeblikket ikke forelægges for ombudsmanden, fordi de berørte i forvejen kender begrænsningen eller i forbindelse med telefoniske eller personlige henvendelser er blevet informeret herom. Dertil kommer, at ophævelsen af kommunebegrænsningen kan føre til, at der indgives et større antal klager fra sagsområder, som ikke hidtil har været bragt i ombudsmandens søgelys. Det er ikke urealistisk at anslå det øgede sagsantal som følge af ændringen af § 4, stk. 2, til mindst 500-700 sager om året. Denne stigning på 15-20 pct. af det nuværende sagstal må forventes at indtræde forholdsvis hurtigt efter, at ændringen er gennemført.

Forslaget om overladelse af yderligere inspektionsopgaver vedrørende fængsler må forventes at føre et mere omfattende inspektionsarbejde med sig. Herudover må der i forbindelse med inspektionerne forventes at fremkomme konkrete klager i forbindelse med samtaler med indsatte samt egen drift-undersøgelser af mere afgrænsede problemer. Hertil kommer en vis forøgelse af inspektionsvirksomheden i forhold til det kommunale område, især af psykiatriske hospitaler og andre institutioner for mentalt handicappede.

Den personalemæssige virkning af forslaget om fysisk handicappede er usikker. En vis øgning i arbejdsomængden som følge af inspektionsvirksomhed samt iværksættelse af undersøgelser på eget initiativ må dog påregnes.

Det vil således utvivlsomt være nødvendigt at tilføre ombudsmandsinstitutionen øgede ressourcer og at tage institutionens interne organisation op til overvejelse.

Ombudsmandsinstitutionen har givet følgende oplysninger om det skønnede behov for øgede ressourcer:

De nuværende arbejdsopgaver varetages af et personale omfattende ca. 40 årsværk. På baggrund af ovenstående betragtninger må der påregnes en udvidelse på 20-25 pct. af medarbejderstaben, det vil sige 8-9 yderligere årsværk. Det kan samtidig forventes, at der overvejende vil blive tale om akademiske